

עוד התגלגלו האותיות כמקדם בתוך מצשה המשפן, אמ"ש. ש' התגלגלה והתישבה בצד מזרח, ונשארה ג' תלויה באויר. מ' התגלגלה והתישבה בצד צפון, ויצאה ד' והתחברה בתוך ש' באותו צד. א' התגלגלה והתישבה ועלתה ל', ועלתה והחזיקה עמו ונטלה אותו, והתחברה בתוכו בחבור אחד שד"י. כשהשם הזה נתמקן בתוך המשפן, אז קיום ועמידה הוא מתוך המשפן שלמטה.

עוד התגלגלו האותיות כמקדם להתישב במשפן, ועלו האותיות - א' בראש, ת' אחר כך, א"ת. ב' בראש, ש' אחר כך. התחלפו האותיות אב"ג ית"ץ, התגלגלו בחקיקות קדש א' ק'. א' הוציאה ק' לשמר את המשפן. ק' הוציאה ר'. ר' הוציאה ע' קר"ע.

הסוד הזה - ואת ערת גדי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו. כמו זה, ועשית יריעת עזים לאהל על המשפן. שהרי החלק הזה הצטרף להראות בחוץ לשמר את אותו פנים. ועל סוד זה הלבישה את יעקב בחוץ. שט"ן קר"ע, אותן אותיות רשומות בחוץ בשביל שמירת המשפן, שהוא סוד הברית הקדושה, ונפרעה הערלה אחר כך על ידי הפסוי הזה.

עוד התגלגלו האותיות והוציאו א"ת ב"ש, שקוציית בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וגו'. בגלגול זה והארץ היתה תהו ובהו, באותיות קר"ע שט"ן. וחשף על פני תהום - ג' הוציאה ר', ד' ק'. עד כאן התגלגלו האותיות והפיו זו בזו לתקון בתוך המשפן. אותן אמ"ש הוציאו תולדות, (נ"א ת) ה' צ' ו' ה' אותיות

הו אתגלגלו אתון כמלקדמין, גו עובדא דמשפנא, אמ"ש, ש' אתגלגלא ואתיישבא בסטר מזרח, ואשתאר ג' תלייא באוירא. מ' אתגלגלא ואתיישבא בסטר צפון, ונפק ד' ואתחבר גו ש' בההוא סטרא. א' אתגלגל ואתיישב וסליק לגבי י', וסלקא ואתתקפא בהדיה, ונטיל ליה, ואתחבר גו בחבורא חדא שד"י. פד שמא דא אתתקן גו משפנא, פדין קיומא וקיומא איהו מגו משפנא דלתתא.

הו אתון אתגלגלו כמלקדמין, לאתיישבא משפנא, סליקו אתון, א' ברישא, ת' לבתר, א"ת. ב' ברישא, ש' לבתר, אתחלפו אתון, אב"ג ית"ץ, אתגלגלו בגלופי קדשא א' ק'. א' אפיק ק'. לנטרא משפנא. ק', אפיק ר'. ר' אפיק ע' קר"ע.

רזא דא, (בראשית כז) ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו. פגוונא דא, ועשית יריעת עזים לאהל על המשפן. דהא חולקא דא, אצטרף לאחזאה לבר, לנטרא ההיא דלגאו, ועל רזא דא אלבישת ליה ליעקב לבר. שט"ן קר"ע, אתון אינון רשימן לבר, בגין נטורא דמשפנא, דאיהו רזא דברית קדישא, ואתפרעא ערלה לבתר בחופאה דא.

הו אתגלגלו אתון, ואפיק א"ת ב"ש, שקוציית בראשית ברא אלהים השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו וגו'. בגלגולא דא והארץ היתה תהו ובהו באתון קר"ע שט"ן. וחשף על פני תהום ג' אפיק ר', ד' ק' עד הכא אתון, אתגלגלו, ובטישו דא בדא לתקוונא גו משפנא. אינון אמ"ש אפיקו תולדין, (נ"א ת) ה' צ' ו' ה' אתון דתליין גו

התלויות בתוך האויר, והפּו
באותן אחרות והוציאו את ציור
המשפּן ז' ע'. עד כאן עומד וחשף
על פּני תהום, כלם בצדו, ח' באה
ס' והתחברה עמו, אז יהי אור
ויהי אור.

התנגלו האותיות כמקדם אב"ג
ית"ן, התעברו והולידו והוציאו
ציור תוך סודות המשפּן (בכללות)
התנגלו אחד בסוד א' ל' ב' ס',
שהרי האות א' התעברה והולידה
בסוד של כח ותקף את האות ל'.
התגבר בתקפו והתעלה בכבודו,
והוליד את האות ב'. אז התעברו
והולידו האותיות והתחברו
אחרות אלו, א' התחברה
בחקיקתה באות ב'. אז ט"ר
בחבור ט"ת, להיות האותיות
עולות למקומן, תוך צרוף של
סוד המשפּן. את הפיור ואת פנו.

יהי רקיע בתוך המים, דהא מיין סליקו ונחתו
ברזא דאתון א"ל. א' אפיק ו'. ו' אפיק
ק'. את ל' סליק אתגליפו אתון בגלופייהו,
בחבורא חדא, (תהלים כט) קול יי' על המים א"ל
וכו', אלין אתון א"ל, דהא אלין אעדו
ואולידו ואפיקו אתון, גו ציורין דמשפּנא.
אמ"ש אעדו ואולידו ואתגליפו בגלופי רזין
דאתון, לאפקא ציורין דמשפּנא, א' אפיק ג',
ש' (דף ק"ם ע"ב) אפיק ו', לחברא גו את ג' ברזא
גן. תדשא הארץ דשא עשב וגו'. אתגלגלו
אתון פמלקדמין אמ"ש, ברזא ב"ם באלין
פנישו מיא לאתר חד, דכתיב יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד. (עד כאן מצאתי
בהעתק).

רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים
בדרך. עד שהיו הולכים, אמר רבי
יוסי, נפתח בעדוניהם (במלאכים
ובמנים) ונאמר דברי תורה. פתח
רבי יוסי בדברי קריאת שמע

אורא, ובטישו באינון אחרנין ואפיקו ציורא
דמשפּנא ז' ע'. עד הכא קיימא וחשף על פני
תהום ח' פלהו בסטרוי אתא ס' ואתחבר
בהדיה, פדין יהי אור ויהי אור.

אתגלגלו אתון פמלקדמין, אב"ג ית"ן,
אעדו ואולידו ואפיקו ציורא גו
רזין דמשפּנא, (ס"א בכללא) אתגלגלו חדא ברזא
א' ל' ב' ס', דהא את א' אעדי, ואוליד ברזא
דחילא ותוקפא, את ל'. אתגבר בתוקפיה,
ואסתלק ביקריה, ואוליד את ב', פדין אעדיאו
ואולידו אתון ואתחברו אחרנין אלין א'
אתחבר בגלופיה באת ב', פדין ט"ר בחבורא
ט"ת למהוי אתון סלקין באתרייהו, גו
צרופא דרזא דמשפּנא. (שמות לה) את הפיור ואת
פנו.

יהי רקיע בתוך המים, דהא מיין סליקו ונחתו
ברזא דאתון א"ל. א' אפיק ו'. ו' אפיק
ק'. את ל' סליק אתגליפו אתון בגלופייהו,
בחבורא חדא, (תהלים כט) קול יי' על המים א"ל
וכו', אלין אתון א"ל, דהא אלין אעדו
ואולידו ואפיקו אתון, גו ציורין דמשפּנא.
אמ"ש אעדו ואולידו ואתגליפו בגלופי רזין
דאתון, לאפקא ציורין דמשפּנא, א' אפיק ג',
ש' (דף ק"ם ע"ב) אפיק ו', לחברא גו את ג' ברזא
גן. תדשא הארץ דשא עשב וגו'. אתגלגלו
אתון פמלקדמין אמ"ש, ברזא ב"ם באלין
פנישו מיא לאתר חד, דכתיב יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד. (עד כאן מצאתי
בהעתק).

רבי חייא ורבי יוסי היו אזלי בארְחא, עד
דהוו אזלי אמר רבי יוסי, נפתח
בעדיהנין, (כ"א בעירון ובעיריני) ונימא מלי דאורייתא.
פתח רבי יוסי במלי דקריאת שמע ואמר,